

ת"פ 19411/10/18 - מדינת ישראל נגד מוחי אלדין עסאפה - ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19411-10-18 מדינת ישראל נ' עסאפה
בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
דודי ענבר

המאשימה

נגד

מוחי אלדין עסאפה - ע"י עו"ד דוד גולן

הנאשם

הכרעת דין

כתב-האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום המייחס לו ביצוע עבירות של **הריגה** לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **נהיגה בשכרות** לפי סעיף 62(2) בצירוף סעיף 64ב(א)(2) ו- (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"), ו**חבלה חמורה** לפי סעיף 333 לחוק העונשין. בסיכומי המאשימה נטען, כי בעקבות תיקון 137 לחוק העונשין, ועל-פי הנסיבות, מיוחסת לנאשם עבירת המתה ביסוד נפשי של קלות דעת, ועל כן הכרעת-הדין תתייחס, בהתאמה, להוכחת ביצוע עבירה של **המתה בקלות דעת** לפי סעיף 301ג לחוק העונשין חלף הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב-האישום עולה, כי ביום 21.3.18 בשעה 23:57 לערך, נהג הנאשם ברכב יונדאי מסחרי בכביש 55 מצפון לדרום, לכיוון הצומת בין כביש 55 ודרך הפועל (להלן: "הצומת"). הנאשם נהג ברכב כשהוא שיכור, כאשר בגופו נמצא באותה העת אלכוהול בריכוז של 106mg%, THC (החומר הפעיל בסם הקנאביס) בריכוז של 4.5 ng/ml וכן THC-oic acid (תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנאביס) בריכוז של 14 ng/ml.

צוין, כי תנאי הדרך היו: דרך שאינה עירונית, מהירות מותרת עד 80 קמ"ש, כביש דו מסלולי; צומת מרומזר; בכיוון נסיעת הנאשם שני נתיבים, ובכיוון הנגדי שני נתיבים ישר ונתיב אחד לפנייה שמאלה לכיוון מערב; לילה בהיר, נאה, ראות טובה, תאורת כביש צהובה דולקת ותקינה, אספלט יבש ותקין; שדה הראיה בכיוון נסיעת

הנאשם, מצפון לדרום, אל עבר הרמזורים בצומת, ממרחק של 480 מטרים.

אותה עת נהגה מיטל יעיש ברכב יונדאי i30 (להלן: "הרכב הפרטי" או "רכב המנוחה") מכיוון דרום לצפון בדרכה לצומת, כאשר ברכב ישבו חבריה: לצדה ישיבה בן חן ששון, במושב האחורי בצד שמאל ישב אלעד אוקנינו, במושב האחורי מצד ימין ישיבה קארין טביב, ובמושב האחורי באמצע ישיבה נופר רווח ז"ל, ילידת 1995 (להלן: "המנוחה").

נטען, כי מיטל התקרבה לצומת בנסיעה, עצרה בנתיב השמאלי לפנייה לדרך הפועל, והמתניה שמופע האור ברמזור יתחלף לירוק. משהתחלף האור ברמזור לירוק, החלה מיטל בנסיעה שמאלה לתוך הצומת. הנאשם התקרב בנסיעה לצומת מהכיוון הנגדי, בנתיב השמאלי, כשהאור ברמזור שבכיוון נסיעתו אדום למשך כ- 29 שניות.

בשלב זה, נכנס הנאשם לצומת, בעת שהיה שיכור וכשמופע האור ברמזור בכיוון נסיעתו היה אדום למשך כ- 29 שניות. במרכז הצומת הנאשם התנגש בעוצמה רבה עם החלק הימני של חזית רכבו בדופן הימנית באזור הדלת האחורית של הרכב הפרטי בו נהגה מיטל. כתוצאה מכך נהדפה היונדאי, פגעה בעמוד שילוט ונעצרה. רכבו של הנאשם המשיך, הסתובב ונעצר. לשני הרכבים נגרמו נזקים כבדים.

כתוצאה מהתאונה נחבלה נופר ז"ל באורח קריטי כשהיא סובלת מחבלת ראש ופגיעות קשות בגופה. בדרכה באמבולנס לבית-החולים, איבדה רוח חיים והועברה בדחיפות לחדר הניתוח, אולם חרף ניסיונות החייאה שבוצעו בה, נקבע מותה כעבור זמן קצר.

כתוצאה מהתאונה נגרמו לנוסעי הרכב הפרטי חבלות קשות:

א. קארין (שישיבה במושב האחורי מצד ימין), הובהלה במצב קשה לחדר הטראומה במחלקה לטיפול נמרץ בבית-חולים כשהיא סובלת מטראומה רב איברית, לאחר שחולצה מהיונדאי בעזרת רכב כיבוי אש. קארין הורדמה והונשמה, עברה הליך של חיתוך הבטן עם כריתת טחול עקב קרע בדרגה 4 ותפירה של קרעים במעי. נגרמו לה שברים בחוליות, היא טופלה במנות דם, סבלה מפציעות אורתופדיות, עברה קיבוע של האגן עם ברגים, סבלה מפצע לחץ בקרקפת, מאי שקט, מאוטם מוחי, מגודש ריאתי, מחום והפרשות, הוחדר לה טובוס לקנה, נקז לחזה, זונדה לוושט וקטטר לשלפוחית השתן ואובחנה עם חסר עור גדול בבטן. היא שוחררה מאשפוז במחלקה האורתופדית ביום 29.4.18 (כעבור חודש ו- 8 ימים) עם המלצה להמשך אשפוז בשיקום.

ב. אלעד (שישב במושב האחורי בצד השמאלי), פונה לבית-החולים כשהוא סובל משבר בצלע, שברים בעצם בעמוד השדרה ושברים באגן. שוחרר ביום 25.3.18 להמשך טיפול תרופתי וחופשת מחלה למשך שבועיים.

ג. מיטל (שנהגה ברכב), פונתה לבית החולים כשהיא סובלת משברים ברצפת ארובת העין, חתך בעפעף, כאבי ראש חזקים וכאבי בטן. שוחררה למחרת להמשך טיפול תרופתי וחופשת מחלה למשך חודש.

ד. בת חן (שישיבה לצדה של הנהגת), פונתה לבית-החולים כשהיא סובלת משבר בירך בגינו עברה ניתוח, רגל מסובבת, נזקקה למתיחה עורית, פיזיותרפיה, שפשופים בסנטר ובידיים. שוחררה ביום 26.3.18 להמשך טיפול

רפואי, פיזיותרפיה ושיקום ביתי.

כתוצאה מהתאונה פונה הנאשם לבית-חולים כשהוא סובל מחבלות גוף קלות, דימום תוך מוחי קטן והמטומה תת עורית, והוא השתחרר למחרת מבית החולים.

עמדת הנאשם וזירת המחלוקת

3. הנאשם כפר באמצעות בא-כוחו במיוחס לו בכתב האישום, כשלמעשה כל טענותיו עובדתיות: הנאשם כפר בכך שנהג ברכבו כשהוא שיכור (כתוצאה משתיית אלכוהול או שימוש בקנאביס), כפר בתיאור תנאי הדרך, ובאופן תיאור הנסיעה שלו ושל הרכב הפרטי.

הנאשם הודה שהיה במקום, אך בהמשך ניהול התיק הוברר, כי טענותיו העיקריות לגבי אופן הנסיעה הן, שלא היה מופע אור אדום בכיוון הנסיעה של הנאשם, ואילו מיטל היא שעברה באור אדום בצומת בפניה שמאלה.

4. ב"כ המאשימה ביקש לבסס את הרשעתו של הנאשם בנהיגה בהשפעת סמים על בסיס חוות-דעת מומחים, תעודות רפואיות, עדי ראיה ועדות הנאשם עצמו - לגביה טען שהיא בלתי אמינה. באשר לעבירה המרכזית ביקש לשכנע, כי רכב היונדאי בו נהגה מיטל אכן עבר באור ירוק על בסיס עדויות, תכנית הרמזורים וסרטון מצלמת אבטחה המלווה בעדות הבוחן. נטען באופן כללי, כי ככל שיוכח שהנאשם נהג בהשפעת אלכוהול וסמים יחד, ועבר באור שכבר היה במופע אדום למשך 29 שניות, היסוד הנפשי הוא מהרף הגבוה ביותר, ולמצער של קלות דעת.

5. ב"כ הנאשם ביקש לשכנע כי עדי הראיה אינם דוברי אמת, הטיל ספק בעדויות הנוגעות לתכנית הרמזורים ולתקינותם, ובמרכז פרשת ההגנה העיד מומחה מטעמו.

פרשת התביעה

התאונה המתוארת בכתב האישום אירעה ביום 21.3.18 סמוך לחצות, ולצורך הבנת הזירה, אציג כאן את מוצג ת/87, הכולל את כל הנתונים הרלבנטיים:

6. בשרטוט זה (שהוא צילום מתוך ת/86 - תכנית הרמזורים, וכולל את הערות התובע), ניתן לראות את כיוון נסיעת הרכב הפרטי, בו נהגה מיטל יעיש וישבה מאחור נופר ז"ל (נתיב 2). הרכב הפרטי עמד בצומת על-מנת לפנות שמאלה, כאשר מצד ימין לו מסלול נסיעה (נתיב 1) שכיוון הנסיעה בו הוא ישר. בכיוון הנגדי סומן כיוון נסיעת רכבו של הנאשם (נתיב 3) בכביש 55.

7. כבר בשלב זה חשוב לציין, כי בתיק קיים סרטון אבטחה (ת/32) המתעד חלקים מהתאונה, שהורד על-ידי הבוחן מתוך מצלמת האבטחה של חברת "טבע", שהיתה ממוקמת על דרך הפועל מצד שמאלה למעלה, ותיעדה את המתרחש בצומת כשהרכב הפרטי נראה מצולם מימין.

8. כאמור לעיל, לטענת הנאשם, הרכב הפרטי "גנב" את הצומת ולא עבר באור ירוק. קבלת טענה זו משפיעה, בהכרח, על טענת הנאשם כי לא עבר באור אדום. אלא, שהתביעה הצליחה להוכיח כי הרכב הפרטי בו נהגה מיטל יעיש, ובו ישבה המנוחה מאחור, אכן עבר את הצומת במופע ירוק והנאשם עבר את הצומת באור אדום. זאת, באמצעות עדויות של עדי ראייה; תכנית הרמזורים ועדויות קשורות; סרטון מצלמת האבטחה (ת/32) ועדויות קשורות.

עדויות עדי ראייה באשר לאופן נסיעת הרכב הפרטי

עדותה של קרן לוי (ע.ת. 5)

9. קרן לוי (אשר העידה בישיבת 29.10.19) אינה מכירה את המעורבים בתאונה, ועל-פי עדותה נסעה אחרי הרכב שנפגע ברמזור.

תיארה, כי עמדה ברמזור אדום בצומת "טבע", שם אמורה היתה לפנות שמאלה, ולפניה עמד רכב. כשהאור התחלף לירוק, הרכב שלפניה החל לנסוע והיא אחריו, ובעוד הרכב נכנס לצומת, רכב (הנאשם) שהגיע מכיוון נווה ימין על כביש 55 נסע לכיוון שלה במהירות ופגע ברכב הפרטי בעוצמה (עמ' 30 לפרוטוקול). העדה הסיקה שבכיוון נסיעת הנאשם היה אור אדום, שכן הן נסעו באור ירוק (שם, שורה 27). אשר לרכב שהיה לפניה ונפגע, תיארה שהיה בערך באמצע הצומת בפגיעה, והיא הייתה ממש בכניסה לצומת. העדה חזרה בביטחון מלא על כך, שהיא עברה באור ירוק "**במאה אחוז**" (שם, שורה 25). התאורה בצומת הייתה טובה והרמזורים פעלו כמו שצריך (שם, שורות 10-17).

10. בחקירה נגדית, אישרה שלא ראתה את האור ברמזור של הרכב המעורב (עמ' 31 לפרוטוקול, שורה 31). העדה אישרה, שהיא בטוחה ב - "99 אחוז" שהרכב הנפגע הוא שעמד ראשון בצומת (עמ' 32 לפרוטוקול, שורה 1), וזאת למרות שבסרטון האבטחה נראים מספר כלי רכב שנכנסו לתוך הצומת לפני הרכב שהיה לפניה - לרבות מונית (עמ' 32 לפרו', שורה 12). העדה עמדה על כך שאינה זוכרת מונית פונה שמאלה. גם לאחר שהוצג לה הסרטון, העידה, כי היא בוודאות נסעה באור ירוק ונסעה אחרי הרכב שנפגע (שם, שורות 30-31).

עוד עמדה על כך, שרכב הנאשם נסע במהירות מנקודת מבט שלה - אם כי לא יכולה היתה לאמוד את מהירות נסיעתו (עמ' 33 לפרוטוקול, שורות 22 - 26).

העדה מסרה, כי התקשרה לדווח על התאונה - אך לא היה איש במקום שאמר לה להישאר או ללכת הביתה, היא לא דיברה עם איש, ולמחרת התקשרו אליה להגיע למתן עדות (עמ' 35 לפרוטוקול).

11. נעשו עם העדה מספר פעולות חקירה, כאשר שתי הודעות שלה ודיסק הצבעה הוגשו בהסכמה (ת/34 - הודעה מיום 22.3.18 אשר נגבתה כהודעת עד על-ידי החוקר גבריאל סעדה; ת/35 - הודעה מיום 26.3.18 אשר נגבתה כהודעת עד על-ידי הבוחן אופיר וייס; ת/36 - דיסק הצבעה מזירת התאונה).

12. בהודעתה הראשונה (ת/34) תיארה תיאור זהה לזה שעלה בעדותה, לרבות גרסתה לפיה לפניה עמד רכב אחד - הוא הרכב שנפגע, וכי לא זכור לה אם היו עוד רכבים לפניו (שורות 15-17). גם במהלך עדותה במשטרה מסרה, כי כשהאור הירוק התחלף, הרכב שלפניה התחיל בנסיעה, וכשהיה באמצע הפניה קרתה התאונה, וכן אישרה שהרמזורים פעלו כשורה (שורה 53).

העדה נשאלה לגבי הערכתה על מהירות הנסיעה של הרכב שהיה לפניו ופנה שמאלה, והשיבה שהרכב שלפניה לא נסע בצורה מהירה או חפוזה, והייתה פונה באותו אופן (שורות 71-73). הרכב הגדול, לעומת זאת, הגיע בנסיעה מהירה, רצופה וללא עצירה (שורה 76).

13. ביום 26.3.18 התבקשה לשחזר את מסלול הנסיעה שלה יחד עם הבוחן אופיר וייס, והיא חזרה על עיקרי הדברים, אשר גם תועדו בדיסק.

עדוּתָהּ של מיטל יעיש (ע.ת. 1)

14. מיטל יעיש היא שנהגה ברכב הפרטי בו נסעה נופר ז"ל. בראשית עדותה הצהיר ב"כ המאשימה שהעדה נחקרה באזהרה והתיק נגדה נסגר מחוסר אשמה.

15. מיטל העידה, כי ברכב היו יחדיו קבוצת חברים שחזרו ממסעדה, וכשבאה מכיוון קניון G כפר סבא, רצתה לפנות שמאלה כדי להחזירם הביתה. תיארה, כי עמדה ברמזור אדום, המתינה, ואז כעבור דקה-שתיים בערך, כשהאור הפך לירוק, פנתה שמאלה. כשנכנסה לצומת ראתה רכב לבן גדול, לא הספיקה להבין מה קורה והרימה את הראש, הבינה שהייתה תאונה, וראתה שהיתה עם דם (עמ' 36 לפרוטוקול, שורות 6 - 10). היא הסתובבה וראתה את קרין צועקת ואת אלעד שמלמל והיה עם דם. חיפשה את נופר, שישבה באמצע, ולא מצאה אותה. כשהורידה את הראש, ראתה את הרגליים של נופר לידה, ובדיעבד הבינה מה קרה (עמ' 36 - 37 לפרוטוקול).

16. בעקבות התאונה, היא סבלה משבר בארובת העין ומעל הלסת. עד היום סובלת מאיבוד תחושה ורואה כפול לצד ימין, מטופלת אצל פסיכיאטרית, לוקחת כדורי הרגעה עקב חרדות, ומצליחה לישון רק עם כדורי שינה (עמ' 37 לפרוטוקול, שורות 5-7).

17. היא אישרה כי במהלך החקירה השלישית צפתה בסרטון, כשבניגוד לנראה שם לא זכרה שהיו כל כך הרבה רכבים שעברו בירוק. בעת האירוע היתה שקועה בירוק והמתינה לרמזור הירוק (שם, שורות

(16-19).

עוד מסרה, שהיא מכירה שנים את הצומת

, וכי בכיוון שלה יש רמזור שמאלה ורמזור ישר, ובכיוון הנגדי יש רמזור אחד ישר ופניה ימינה. כשעמדה באדום, הרמזור ישר היה בצבע ירוק (שם, שורות 22-25). הצומת מאוד מואר, לא ירד גשם, הכביש היה יבש וכל התנאים היו רגילים.

18. בחקירה נגדית, עומתה עם העובדה, שלאחר שהוזהרה בחקירה, לא אמרה שלא עברה באדום. העדה הסבירה, שאחרי התאונה והמצב הטראומטי בו היתה לאחר שרק הבינה שחברתה נהרגה, לא הבינה בדיוק מה קרה ואינה זוכרת מה מסרה (עמ' 38 לפרוטוקול, שורות 13-14). בעדות שמסרה שלושה ימים לאחר מכן הצליחה למסור גרסה וקצת יותר נתונים, אלא שלטענת הסניגור גם שם לא הכחישה כי נסעה באור אדום. העדה חזרה על כך, שבועדות פנתה שמאלה כשהאור היה במופע ירוק, וכן זכורה לה ההמתנה באור אדום לפני שמאלה (עמ' 39 לפרוטוקול, שורות 1-3). העדה חזרה והכחישה את טענת הסניגור כי "גנבה" רמזור, ועמדה על כך שהאור הירוק לא הבהב, אלא היה ירוק מלא (עמ' 41 לפרוטוקול, שורות 25-28).

19. עם זאת, העדה לא הכחישה, כי לא זכרה מונית שעמדה ברמזור או שני רכבים נוספים שהיו לפניו, כפי שהדבר מתועד בסרטון. העדה הסבירה, שאינה זוכרת רכבים אחרים כשעמדה ברמזור, שכן כשהיא נוהגת, היא עסוקה בדרך וברמזורים, ואינה שמה לב לנהגים סביבה (עמ' 41 לפרוטוקול, שורות 11-1).

עדותו של רפאל סימן טוב (ע.ת. 6).

20. העד, בחור צעיר בן 24, חובש באיחוד הצלה (ועבד גם במד"א בעבר), היה עד לתאונה וטיפל בפצועים. ניכר היה שהתרגש מאוד במהלך עדותו, והוא אף הסביר, שהאירוע היה מאוד קשה עבורו שכן טיפל בנפגעים שמזכירים לו מהשכונה בה גדלו יחדיו.

21. העד היה רכוב על אופנוע שפנה ימינה מכביש 40 לכביש 55 לכיוון שכונת קפלן, ובסביבות 450 מטרים מהצומת ראה את האור הירוק לרכב שפנה שמאלה. הוא ראה היטב את הצומת ואת הרמזורים. העיד, שראה אור ירוק ורכב שפנה שמאלה, ותוך כדי הפניה שמאלה עבר רכב באור אדום מלא ממול, מכיוון הצד השני, ופגע בצד הימני מאחורי הנהג. העריך, לא כאיש מקצוע, שהנהג הפוגע נסע במהירות של 70-80 קמ"ש (עמ' 56 לפרוטוקול, שורות 16-28). כשהגיע לזירה, ראה את הנהג הפוגע מחזיק את ראשו עם ידיו ואומר "מה עשיתי, מה עשיתי" (שם, שורות 30-33). עוד ציין, שנדף ממנו ריח של אלכוהול, נקודה עליה חזר מספר פעמים במהלך עדותו, לרבות בחקירה נגדית (ראו למשל בפרוטוקול עמ' 61 שורה 8). העד שאל את הנאשם אם הוא זקוק לעזרה רפואית, הנאשם טען שלא וביקש שיעזוב

אותו.

22. העד עבר לרכב שנפגע ותיאר, שהנהגת יושבה בהכרה מלאה ודיממה. מאחורי הנהגת יושב אלעד, נופר באמצע וקרין בצד ימין. העד הסביר שהכיר את שמות הנוסעים שכן גדלו יחד בשכונת קפלן בכפר סבא. ניסה להתקשר מהטלפון שלו למד"א אך הנייד שלו היה לא טעון, ביקש טלפון מבחור אחר שהיה במקום והזמין שש ניידות טיפול נמרץ. הראשונה שפונתה הייתה נופר ז"ל, ואחרי שעתיים היא נפטרה (עמ' 57 לפרוטוקול, שורות 1-10).

23. בחקירה נגדית, נשאל העד מדוע מסר עדות חודשים לאחר המקרה; העד הסביר, כי הוא סובל מפוסט טראומה עקב האירוע דנן ואירוע נוסף שהתרחש אחריו, וסבל מדיכאון למשך יותר מארבעה חודשים. הכחיש כל קשר עם מי מהפצועים במהלך תקופה זו (עמ' 57 לפרוטוקול, שורות 16-25). העד שלל באופן נחרץ שהנהגת ברכב הנפגע נסעה באור אדום (שם, שורה 30), וחזר על כך שהיה ירוק מלא לכיוון הפניה שמאלה (עמ' 58 לפרוטוקול, שורה 9).

24. הסניגור הגיש באמצעות העד את הודעתו שנגבתה במשטרה (נ/1, מיום 10.7.18, כשלושה חודשים ומחצה לאחר התאונה) על-מנת להמחיש, שגם עד זה מסר כי הרכב הנפגע הוא היחיד שפנה שמאלה. העד הסביר, כי רכב זה עשה תאונה, אך היו עוד רכבים שעברו והם לא היו מעורבים בתאונה (עמ' 59 לפרוטוקול, שורות 3-4).

עוד עומת עם אמרתו במשטרה, שם מסר כי הנאשם צעק על הנהגת - בניגוד לעדותו בבית-המשפט. העד הסביר, שאחרי הפגיעה לקח חצי דקה או 45 שניות עד שהגיע, והנהג היה מחוץ לרכב ובשיחת טלפון עם ריח אלכוהול מהפה. הגיע אל הנהג ואמר לו שהוא מאיחוד הצלה ושאל אם צריך עזרה, הנאשם השיב שלא ואמר "מה עשיתי, מה עשיתי", צעק על הנהגת והמשיך לדבר בטלפון בערבית (שם, שורות 16-19).

העד שב ועומת לעניין מופעי הרמזורים, כאשר היה עקבי בגרסה שנמסרה במשטרה וכן בעדותו בבית-המשפט, לפיה הרכב הנפגע פנה שמאלה בירוק, ועל כן הסיק שהנאשם נסע באדום.

אלעד אוקנינו (ע.ת. 3)

25. עד זה נסע ברכב הנפגע, והודעתו הוגשה בהסכמה חלף עדות ראשית (ת/57). אלעד, שמסר את גרסתו יום למחרת התאונה בשעה שהיה בבית-החולים מסר, כי כשהגיעו לצומת "טבע" הרמזור היה אדום, וכאשר התחלף לירוק התחילו לפנות, שאז הגיחה מכונית לבנה טנדר מצד ימין ופגעה ברכב שלהם. הוא לא זכר את התאונה, אך עמד על כך שהאור ברמזור בזמן כניסתם לצומת היה ירוק, והם נכנסו לצומת ממצב של עמידה. לאלעד נגרמו שברים בצלע, באגן ובעצם עמוד השדרה (ת/67).

בת חן ששון (ע.ת. 2)

26. עדה זו גם היא נסעה עם חבריה ברכב הפרטי וישבה ליד הנהגת - מיטל יעיש. העידה בבית-המשפט, כי עמדו בצומת של "טבע" ברמזור אדום, וברגע שהתחלף לרמזור ירוק התחילו בנסיעה איטית לפניה שמאלה, ופתאום "שמעו בום". חזרה על כך, כי כשהגיעו לצומת האור ברמזור היה אדום והם עמדו, וכשהאור התחלף לירוק התחילו בנסיעה איטית. התאונה התרחשה לקראת סוף הפניה כשהרכב האחר פגע בהם מצד ימין (עמ' 26 לפרוטוקול, שורות 9-31). בחקירה נגדית אישרה, כי אינה זוכרת רכבים נוספים שעמדו במקום (עמ' 28 לפרוטוקול, שורה 1).

27. בעקבות התאונה נגרם לה שבר בצוואר הירך והייתה מאושפזת למשך שבוע (תעודות רפואיות ת/38-39). לאחר שחרורה מבית-החולים המשיכה שיקום פיזיותרפי ונאלצה לעבור ניתוח נוסף. הפציעות שספגה פוגעים לה בחיי יומיום, ישנן פעולות שאינה יכולה לבצע, והיא סובלת מכאבים וקשיים בשינה (עמ' 27 לפרוטוקול).

28. העדים ענבר טורס (ע.ת.8), ליאור בראון (ע.ת.9), אשרף חירבאווי (ע.ת.7), אשר נהג באוטובוס, היו כולם ברכבים שנסעו ישר בצומת (נתיב 1). עדים אלו העידו, כי כשעברו בצומת באור ירוק, הבחינו בתאונה - אם כי לא ראו אותה ממש. עדים אלו תואמים את תכנית הרמזורים ואת הנראה בסרטון מצלמת האבטחה (ת/32) אשר ייסקרו בהמשך, כשהמשמעות הכוללת היא, כי בשעה שלנתיב 2 (עליו נסע הרכב הפרטי) יש אור ירוק לפניה שמאלה, גם לנתיב 1 לנסיעה ישר יש מופע אור ירוק.

העד לי קליין (ע.ת.10) גם הוא העיד לעניין מופע ירוק בכיוון הנסיעה שלו לישר. הודעתו הוגשה בחקירה נגדית (נ/2) על רקע אמירתו כי בנתיב לפניה שמאלה היה מופע אור אדום. בעדות בבית-המשפט הוברר, כי העד טעה במספר נקודות (לרבות מיקום האוטובוס שבו נהג העד חירבאווי) וכן הבהיר, כי לא ראה את הרמזור של הפניה שמאלה אלא המדובר במסקנה בלבד (חקירה נגדית וחוזרת בעמ' 68 - 70 לפרוטוקול).

סיכום עדויות עדי הראייה

29. העדים קרן לוי, מיטל יעיש, רפאל סימן-טוב ובת-חן ששון, הותירו כולם רושם אמין ביותר. הסניגור ביקש לטעון כי עדי הראיה מוסרים דברי שקר או בעלי אינטרס (כגון מיטל יעיש, אשר נחקרה באזהרה), אך לא מצאתי כל בסיס לטעון זה - לא בהתרשמותי מהעדים, ולא בתוכן העדויות שלהם.

אמנם, רוב העדים טעו בהערכתם לפיה לא היו מכוניות נוספות שפנו שמאלה לפני שמיטל יעיש פנתה שמאלה (כפי שעולה באופן ברור מהסרטון - ת/32). עם זאת, אני מקבלת את הטענה לפיה אין המדובר בפרט מרכזי, ואין בכך כדי לפגום באמינות העדויות של כל העדים הללו, אשר חוו תאונה מזעזעת וקשה מספר שניות לאחר מכן. לעומת זאת, העדים - שבין חלקם אין כלל קשר - כולם חזרו באופן נחרץ על כך, שהרכב הפרטי הגיע לצומת כשמופע הרמזור היה אדום, הנהגת מיטל יעיש המתינה עד למופע ירוק, ועברה בצומת באור ירוק.

30. ממצא עובדתי זה, לפיו הרכב הפרטי עבר במופע רמזור ירוק, ולא "גנב" את הרמזור - כטענת

ההגנה, אשר עולה באופן מובהק מעדויות עדי הראייה האמינות, זוכה לחיזוק ממגוון ראיות נוספות, אשר יסקרו בהמשך.

31. נקודה נוספת אשר עולה מעדויות עדי הראייה אשר נסעו בנתיב 1 היא, כי בעת שנסעו ישר ומספר שניות עובר לתאונה, גם האור שלהם התחלף לירוק.

עדות הבוחן אופיר וייס (ע.ת.18)

32. העד אופיר וייס משמש כבוחן תנועה בשלוחת בוחנים שרון כ - 13 שנים, וביצע את מירב פעולות החקירה בתיק. הבוחן וייס הגיע לזירה ביום 22.3.18 בשעה 1:15, וערך דו"ח ביום 26.3.18 (ת/3) לאחר שהוריד וצפה עשרות פעמים בסרטון אבטחה אותו הוריד מבניין חברת "טבע" (ת/32), צילם במקום, תיעד את זירת האירוע, נחקרו הנהגים, והוא קיבל לידיו את תכנית רמזורים מספר 4. בנוסף, ערך פעולות חקירה הקשורות לבדיקות הטוקסיקולוגיות שנערכו לנאשם.

33. יצוין, כי לאחר שצפה צפייה ראשונית במחשב במשרדו בסרטון מצלמת האבטחה של חברת "טבע" המתעד את התאונה, הבוחן וייס חזר לזירת התאונה ביום 27.3.18 בשעת לילה, וערך צילום בזווית הראייה של מצלמת האבטחה של חברת "טבע" (מזכר ת/20; צילומים 28 - 30 בלוח הצילומים ת/6). בנוסף, ביצע ביקור בזירה עם העדה קרן לוי (ע.ת.5; ת/36).

34. בעדותו בבית-המשפט הסביר העד, כי המדובר בתאונה של אי-ציות לרמזור, כשהוא התבסס על עדויות הראייה - ובעיקר עדויותיהם של קרן לוי ורפאל סימן טוב, סרטון האבטחה ותכנית הרמזורים. הסביר, כי לאחר ששילב בין תכנית הרמזורים לסרטון האבטחה, הגיע למסקנה שרכב הנאשם נכנס לצומת כ - 29 שניות לאחר שהסתיים לו האור הירוק, כך שאין המדובר כלל בסיטואציה גבולית (עמ' 9 לפרוטוקול).

35. בחקירה נגדית, נשאל הבוחן וייס שאלות רבות לעניין הבלבול של קרן לוי באשר למיקום הרכב הפרטי ברמזור בזיקה לנחרצות שלה בדבר קיומו של רמזור ירוק בעת שפנתה שמאלה. העד, בעל הנסיון הניכר, השיב:

"עד זה עד. יש דברים שהם בולטים לעין שהוא יזכור אותם, יש דברים שהעין עלולה לפספס ולטעות. אור ברמזור שהוא מאוד בולט, בד"כ כשהוא מסתכל עליו יותר קל לו לזכור ולאפסן אותו. אם היא הרכב הראשון או הרביעי, מנסינו, הרבה פעמים עדים לא מדייקים, אבל אור ברמזור הוא מאד בולט, אם היא הייתה הרכב השישי או השני, זה פרט שולי שהרבה פעמים העדים לא מדייקים בו. אני אומר לך את זה מנסיון..." (פרוטוקול עמ' 14, שורות 23 - 28).

36. עוד נשאל הבוחן באשר לעובדה שהנהגת נחקרה באזהרה, כשמבחינת ההגנה המדובר בנתון המחזק את הטענה כי היא "גנבה" את הרמזור. אלא, שהבוחן הסביר, שנהג בתאונת רמזור כמעט תמיד "יחקר באזהרה, ונדירים המקרים בהם לא יחקרו בתאונת רמזור שלא באזהרה (פרוטוקול עמ' 19, שורות 23-24).

37. דווקא במהלך חקירה נגדית, העד הדגיש את חריגות התאונה. ההגנה ניסתה לתקוף את הממצא לפיו העד העריך לפי הסרטון ותכונות הרמזורים, כי הנאשם נסע בזמן שהיה אור אדום למשך 29 שניות. העד השיב בבטחון: **"זאת לא תאונה שגרתית. 30 שניות זה משהו חריג. זה לא התנהגות רציונלית סבירה של נהג"** (פרוטוקול עמ' 23, שורה 27).

ראיות הקשורות לתכנית הרמזורים

38. הבוחן וייס קיבל את תכנית הרמזורים בפקס מחברת נתיבי ישראל יחד עם מסמך תקינות רמזורים מהעד אבנר בן חורין (עמ' 9, 11, 17, 20, 21 לפרוטוקול).

39. אבנר בן חורין (ע.ת. 16), אשר העיד ביום 30.6.20, הוא מנהל מחלקת השירות בחברת הרמזורים שמתחזקת את הרמזורים - "סולל בונה מנורה מערכות". העד הסביר, שכל הודעה אשר מתקבלת על אודות תקלה ברמזורים, עוברת דרכו - והם אלו שמתחזקים את הרמזור של צומת "טבע". העד מסר, כי לא קיבלו כל הודעה על תקלה ברמזור, ומבחינתם הוא תקין לחלוטין. באמצעות העד הוגש מסמך ת/41 הנושא את הכותרת **"הודעה על תקינות הרמזור בעת תאונה"**, ממנו עולה, כי בנוסף לעובדה שלא התקבלה כל הודעה על תקלה במועד התאונה, הרי שבצומת קיימים גלאים, והבדיקה האחרונה של הרמזור והגלאים התבצעה כחודש לפני התאונה - ביום 22.2.18, כשהמדובר בביקורת חודשית וקבועה שנעשית יחד עם מפקח של נתיבי ישראל (עמ' 54 לפרוטוקול, שורות 24 - 32). העד הסביר, שלא הגיע טכנאי לצומת לבדיקה שכן לא התקבלה כל הודעה על תקלה, והבהיר שמגיעים לצומת רק אם יש הודעה על תקלה שמתקבלת ממוקד נתיבי ישראל (שם, שורות 1-4).

יתרה מכך, בחקירה נגדית הבהיר העד, שנתיבי ישראל בודקים את הרמזור באופן שוטף, יודעים על כל תקלה ואף רואים אותה, כשכל ההודעות מתקבלות למוקד שלו מנתיבי ישראל באופן ישיר ולא דרך שום גורם אחר (שם, שורות 18-19). העד חזר ושלל נחרצות את האפשרות שהיתה תקלה כלשהי ברמזורים או בגלאים.

40. גם הבוחן וייס, בהתאמה לעדי התביעה האחרים, שלל אפשרות של תקלה ברמזור, שכן רמזור תקול הוא דבר בולט לעין; אם היו רואים תקלה היו מקבלים על כך קריאות, ונתיבי ישראל היו יודעים מזה (פרוטוקול עמ' 23, שורות 30-32).

41. מעדויות התביעה, לרבות חלק מעדי הראייה, עולה אם כן, שבעת התאונה הרמזורים והגלאים בצומת פעלו באופן תקין. עדות זו נתמכת אף בפסיקה, לפיה, כאשר נערכת ביקורת תקופתית וברגע

שבשעת התאונה לא נרשמה כלל תקלה, זוהי הוכחה ברמה מספקת לצורך הוכחת תקינותה של מערכת רמזורים (ראו והשוו: ע"פ 287/13 **פלוגית מדינת ישראל** [16.6.13], פסקה 22).

42. אורן בנדר (ע.ת. 52), הוא ממונה אחזקת רמזורים בנתיבי ישראל, ותפקידו לשמור על תקינות הרמזורים, כשהם אחראיים על 590 רמזורים ברחבי הארץ (עמ' 74 לפרוטוקול, שורות 26-27). הסביר, שלכל רמזור יש תכנית זמנים, כשהתכנית מתארת כיצד הרמזור עובד ואת הזמנים של הרמזור מכל כיוון. באמצעות עד זה, הוגשה תכנית הזמנים המלאה של הרמזור, של כל הכיוונים ובכל השעות - ת/85, וכן ת/86 - הכלולה בתוך תכנית הזמנים המלאה, אך מתארת את תכנית הזמנים שעבדה בשעת התאונה, כאשר בעת התאונה עבדה תכנית מספר 4 (גל ירוק מכסימום לילה; עמ' 75 לפרוטוקול, שורות 22-23).

43. על מנת להקל על הקורא, להלן תכנית הרמזור הרלבנטית (עם מספר הערות שנכתבו בכתב יד שלי יחד עם העד במהלך העדות; למקרא הסימונים ראו בעמ' 1 לתכנית ת/86):

44. העד הסביר, שמופע 3 הוא כיוון נסיעתו של הנאשם, ומופע 2 הוא כיוון הנסיעה של הרכב הפרטי שפנה שמאלה.

45. מופע 3 (משמע נתיב 3, הוא נתיב הנסיעה של הנאשם) מקבל 20 שניות אור ירוק (מופיע כמספר תחת העמודה של אורך - 1=10 שניות, 2=20 שניות, סה"כ מחזור של 70 שניות), שאותו ניתן לראות בפס שחור מלא וכולל קו מקוקו בסופו (עמ' 76 לפרוטוקול, שורות 7-14). לאחר מכן, מופיעים שלושה קווים נטויים, שמשמעותם מופע אור צהוב במשך 3 שניות. לאחר מכן, כשאין בנראה כל קו, המשמעות היא כי בזמן זה פועל רמזור אדום (שם, שורות 18-31).

46. העד נשאל מתי יש למופע 2 (הפניה שמאלה של הרכב הפרטי) אור ירוק ומתי יש למופע 3 (רכב הנאשם) אור ירוק, והעד הסביר שהדבר תלוי אם במופע 4 (מופע 4 הוא הפניה שמאלה מדרך הפועל לכביש 55, מנקודת מבט שנראית בסרטון האבטחה) היה רכב, אם לא. בכל מקרה, בין מופעי הרמזור יש מושג שנקרא "בין ירוקים", והמטרה שלו לאפשר בבטחה את מעבר הרכב האחרון שמגיע ממופע 3 (כיוון נסיעת הנאשם) לפנות את הדרך עד שמופע 4 או 2 מתחילים לנסוע (עמ' 77 לפרוטוקול, שורות 2-6).

בהנחה שבמופע 4 היו רכבים, העד השיב באופן נחרץ, כי למופעים 2 ו-3 אין ירוק משותף, ואף הסביר זאת לפי תכנית הרמזור.

47. על בסיס העדויות בפרק זה, ניתן לקבוע מספר ממצאים: א. התביעה עמדה בנטל להוכיח כי הרמזורים והגלאים היו תקינים בעת התאונה, וכל טענות ההגנה בדבר אפשרות לתקלה במערכת הרמזורים או הגלאים היא בבחינת ספקולציה חסרת בסיס, שאינה מתקרבת לרף של ספק סביר; ב. על-פי תכנית הרמזורים לא ייתכן מצב שבו לנאשם ולרכב הקורבן היה אור ירוק משותף. בהמשך, ייערך ניתוח לנתונים נוספים מתכנית הרמזורים בשילוב עם סרטון האבטחה.

ראיות הקשורות לסרטון האבטחה (ת/32)

48. ראייה מרכזית בתיק, הוא סרטון מתוך מצלמת אבטחה של חברת "טבע", אשר תיעדה את התאונה וסביבותיה. הבוחן וייס תיעד את מיקום מצלמת האבטחה בתרשים שערך (ת/5), וכן סימן את מיקומה על גבי ת/87 שמופיע לעיל, בפסקה 6.

49. העד הסביר, שהמצלמה מצויה מערבית לצומת, מאחורי עץ, כשהמדובר במצלמה גבוהה, וחלק מההתרחשויות בזירת התאונה מוסתרות על-ידי אותו עץ וכן על-ידי שילוט כבישים המסתיר חלק מהרמזור של הרכבים שמכיוון צפון לדרום (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 2-4; ת/21 - דו"ח צפייה שערך העד).

50. הבוחן וייס העיד, שבעת החקירה עסק בסרטון במשך יומיים וצפה בו עשרות פעמים. במהלך עדותו הסביר, שהצומת ממוקם בחלק העליון יותר של המסך, וכיוון צפון נמצא בחלק השמאלי של המסך. לאחר הצפייה הממושכת, ותוך ריכוז, הצביע על כך, שרואים אור אדום בצד ימין עליון של המסך - הוא הרמזור האדום הרלבנטי לכיוון נסיעתו של הנאשם בנתיב 3. מעדותו ומראיות שהוצגו עולה, כי בין מצלמת האבטחה של חברת "טבע" לבין הרמזור המראה את האור של נתיב 3, מוצב שלט לבן גדול (ראו תמונות הסטילס מתוך ת/32). בשל העובדה שהמצלמה ממוקמת בגובה רב, היא עדיין מצליחה לקלוט את הקצה העליון של אותו רמזור שמופנה לנתיב 3. הבוחן וייס ציין, כי כאשר חזר לזירת התאונה על-מנת לצלם תמונות סטילס מזווית המצלמה, הוא ערך בדיקה יסודית מאוד, ובמסגרתה היה עליו לעלות על גג הניידת, וגם אז לא הצליח להגיע לגובהה של המצלמה (ת/20; פרוטוקול עמ' 15 שורות 10 - 13).

51. בסיכומיו, פירט ב"כ המאשימה את כל הראיות המצביעות על כך, שהאור האדום שנראה בסרטון הוא הרמזור בנתיב מספר 3 - הרמזור המופנה לכיוון נסיעת הנאשם. אין מחלוקת, כי האור בכיוון נסיעת הנאשם נמצא על רמזור "מרובע" - היינו עמוד שיש עליו ארבעה רמזורים: אחד לכלי רכב בכיוון נסיעת הנאשם (נתיב 3), אחר לכלי רכב שפונים שמאלה מכיוון נסיעת רכב הקורבן (נתיב 2), אחד להולכי רגל שחוצים את נתיבים 1 ו-2 (רמזור a), ואחרון להולכי רגל שחוצים את נתיב 3 (רמזור b) (לעניין העדר המחלוקת ראו הסכמת מומחה ההגנה בפרוטוקול עמ' 98 שורה 27, תמונות המומחה עצמו בנ/4 ותמונת הזירה ת/87 הסרוקה לעיל, שהוגשה בהסכמה; ראו לעניין זה עוד את תמונות הביקור מהזירה שצילם הבוחן וייס, בכפוף להערותיו בדבר זווית הצילום - ת/6).

52. העד הראה בסרטון, שבמונה 00:28 האור מתחלף לאדום, והתאונה התרחשה במונה 00:57, כשהרמזור היה עדיין במופע אדום (עמ' 10 - 11 לפרוטוקול). עוד הסביר, שבמונה 00:32 רואים רכבים נוסעים ממערב לכיוון צפון, פונים שמאלה, והרמזור אדום מכיוון צפון לדרום. החשיבות של נתון זה הוא, שברגע שהמכוניות נוסעות, הרכב המסחרי שמגיע מכיוון צפון הוא עם אור אדום (פרוטוקול עמ' 11, שורה 9). העד הצביע עוד על אור בולט מעל שלט של תמרור האט, ומבדיקתו בשטח מדובר

באור של הרמזור הרחוק של הולכי רגל, הנמצא במסלול נסיעת הרכבים מדרום לצפון (כאשר בסרטון הדבר לא ברור לעין בשל הסינוור ועל כן, ערך צילומים בהתאם לזווית מצלמת האבטחה בשעה המתאימה; עמ' 11 לפרוטוקול, שורות 3-6).

53. הבוחן וייס הכין תרשים רמזורים בכתב יד על-פי סרטון מצלמת האבטחה (ת/23), והסביר, שאין מדובר בתכנית רמזורים, אלא סדר הרמזורים בצורה יותר פשוטה (שם, שורות 19-21). הבוחן וייס הוסיף, שתרשים הרמזורים שהכין משתלב עם תכנית הרמזורים ורואים את אותו סדר באופן מדויק (שם, שורות 26-29).

54. ואכן, כל האמור לעיל, משתלב עם הנראה בסרטון האבטחה (ת/32) והמתועד בתכנית הרמזורים.

55. על-פי תכנית הרמזורים בזמן הרלבנטי - במופע 3, שהוא כיוון נסיעתו של הנאשם, נראה אור ירוק במשך 20 שניות, לאחריו 3 קווים בהטיה, כאשר על-פי המקרא בעמ' 1 המדובר אור צהוב. לאחר מכן, מגיע הרמזור האדום.

לאחר מכן נראה סימון במשך שתי שניות של "אדום-צהוב" ומתחיל אור ירוק במופע 4, שהוא מסלול הנסיעה מכיוון חברת "טבע" (הזווית שממנו מצולם סרטון האבטחה), במשך 15 שניות ועוד 3 שניות של אור צהוב.

בהמשך, ישנו אור אדום-צהוב במשך 2 שניות במופע 2, שהוא הפניה שמאלה לאזור התעשייה כפר סבא, נתיב נסיעת הרכב הפרטי; 19 שניות אור ירוק, ואז 3 שניות אור צהוב. בזמן האור הירוק של מופע 2, יש אור אדום למופע 3. עד לתחילת המופע הירוק של מופע 2, חולפות 21 שניות מתום הרמזור הירוק של מופע 3, וחולפות מספר שניות נוספות עד לתאונה.

רמזור הולכי רגל המסומן a הוא המרוחק יותר בכיוון מופע 1 ו-2. מופע רמזור a מתחלף לירוק ב-3 השניות האחרונות של האור הירוק במסלול נסיעת הנאשם (מופע 3), כך שבעת שיהיה אור ירוק ברמזור הולכי רגל a יהיה ברוב הזמן אור אדום בכיוון נסיעת הנאשם. אור ירוק ברמזור a הוא למשך משך 20 שניות. לאחר 8 שניות של אור ירוק ברמזור a מתחיל האור הירוק ברמזור מופע 4 (מכיוון חברת "טבע").

בנוסף, קיים רמזור b, שהוא רמזור להולכי רגל שקרוב יותר לצומת ממיקום מצלמת האבטחה, ומופע 3 חוצה אותו בנסיעה ישר (מסלול נסיעת הנאשם). רמזור b נמצא באור אדום כשיש אור ירוק למופע 3, ומתחלף לאור ירוק 5 שניות לאחר שהאור במופע 3 הופך לאדום.

כשרמזור a הופך לירוק, יחלפו 10 שניות ואז הרמזור להולכי רגל b יעבור לירוק. לפי תכנית הרמזורים האור הירוק במופע 4 (מכיוון "טבע") והאור הירוק של הולכי הרגל b נדלקים יחד. אורך רמזור b 38 שניות, והוא הופך לאדום כשמסתיים האור הירוק במופע 2 (מסלול נסיעת הרכב הפרטי שמאלה).

56. בסרטון נראה שרמזור להולכי הרגל נדלק לירוק ב-00:17, כשרואים רכבים ממתינים במסלול

4 מכיוון כפר סבא לפניה שמאלה לכביש 55. במונה 00:31 האור עדיין ירוק ברמזור הולכי הרגל, ונראה שהרכבים במופע 4 מתחילים לנסוע. בהתאם לתכנית הרמזורים, במונה 00:40 האור של הולכי הרגל הופך אדום, והדבר אכן מתאים לתכנית של רמזור a. בסרטון ניתן לראות, שב- 00:40 לאחר שהאור הירוק נכבה ברמזור הולכי הרגל, חולפות 9 שניות ואז מתחיל הרמזור של מופע 2 (נתיב נסיעת הרכב הפרטי) ב- 00:49. ואכן, בהתאם לתכנית הרמזורים, רמזור a הופך לאדום ו-9 שניות לאחר מכן מתחיל האור הירוק של מופע 2.

בסרטון בשעה 00:29 נראה אור נדלק מעל השלטים, כאשר כאמור המאשימה הוכיחה כי המדובר ברמזור האדום במופע 3, מסלול נסיעתו של הנאשם. לטענת המאשימה זהו האור האדום לנאשם במסלול 3, כאשר האור הירוק ברמזור a עדיין עובד למשך 10 שניות, וגם מהלך זה תואם בדיוק את תכנית הרמזורים.

התאונה מתרחשת במונה 00:58 - 29 שניות לאחר הופעת אותו אור מעל השלטים.

סיכום הממצאים העולים מפרשת התביעה באשר לאופן התרחשות התאונה

57. עיננו הרואות, אם כן, כי כל ראיות התביעה משתלבות יחדיו, ומעלות מספר ממצאים ברורים שהוכחו מעבר לספק סביר:
- נהגת הרכב הפרטי עמדה ברמזור אדום והחלה נסיעה כדין לתוך הצומת עת הרמזור התחלף לירוק. גם אם עברו מספר רכבים לפניה, נהגת הרכב הפרטי לא "גנבה" את הרמזור;
 - לעומת זאת, הוכח כי הנאשם עבר באור אדום 29 שניות לאחר שהרמזור בכיוון הנסיעה שלו הפך לאדום;
 - לא היתה כל תקלה במערכת הרמזורים והגלאים, והוכח כי תכנית הרמזורים משתלבת עם תיאור העדים ומסקנות הבוחן וייס;
 - סרטון של מצלמת האבטחה של חברת "טבע" אשר תיעד את זירת התאונה, תואם את תיאור עדי הראייה, משתלב עם תכנית הרמזורים, וכל המכלול מחזק את מסקנות הבוחן וייס כפי שאלו פורטו, בסופו של יום, בכתב-האישום.

סמים ואלכוהול בדמו של הנאשם

58. בסופו של יום, לאחר שמיעת העדויות - לרבות עדות הנאשם - והסיכומים הוברר, כי לא עלתה מחלוקת של ממש שהנאשם נהג לאחר ששתה אלכוהול והשתמש בסמים, אלא הטענה היא כי מדובר בכמות קטנה ולא משמעותית אשר לא השפיעה על אופן נהיגתו (ויצוין עוד, כי מספר עדים נשאלו שאלות באשר לשרשרת הדגימות, אך בסופו של יום כל המסמכים בעניין זה הוגשו בהסכמה וכן נראה שהטענות לעניין השרשרת נזנחו בסיכומים).

59. על-פי כתב-האישום, הנאשם מואשם בכך שנהג בשכרות הן בשל צריכת אלכוהול, הן בשל צריכת סמים. בניגוד לאלכוהול, לגבי נקבעה בפקודת התעבורה כמות מינימום בבדיקה על-מת לקבוע שהנאשם נהג בהיותו שיכור מאלכוהול, לגבי סמים המחוקק לא קבע רף מינימום - והמשמעות היא, כי כל בדיקה שתעלה כי לנאשם יש סמים בדמו, הרי שהוא נהג בשכרות. הדברים נכונים בעניינינו, כאשר לא נשמעו כל טענות של ממש לעניין זה מצד ההגנה (ובהמשך אתייחס, בנוסף, לחוסר מהימנות הנאשם בעדותו בנקודה זו של השימוש באלכוהול ובסמים).
60. שאלת הימצאות סם בדמו של הנאשם הוכחה באמצעות חוות-דעת המומחיות ד"ר ענת שריקי וד"ר אסתר שלמך (ת/42, ת/54), וכן שתיהן העידו בישיבת יום 30.6.20.
61. על-פי חוות-הדעת של ד"ר ענת שריקי (ע.ת.11), סגנית מנהלת מעבדת טוקסיקולוגיה ופרמקולוגיה במרכז הרפואי תל-השומר, בדמו של הנאשם נמצא 4.5 ng/ml של THC, הוא החומר הפעיל בקנאביס, ו - 14 ng/ml של THC-oic acid (חומצת חשיש), שהוא תוצר חילוף החומרים של קנאביס (פרוטוקול עמ' 61, שורות 22 - 23). שעת נטילת הדגימה היתה ביום 22.3.18 בשעה 22:20, כאשר התאונה התרחשה מספר דקות לפני חצות. בחקירה נגדית של המומחית, ביקשה ההגנה לשכנע כאילו המדובר בכמות מזערית, אך המומחית לא יכלה לאשר זאת בהעדר נתונים רלבנטיים נוספים - לרבות תדירות השימוש של הנאשם.
62. המומחית ד"ר אסתר שלמך (ע.ת.12), שהיא המנהלת של אותה המעבדה אישרה, שכעיקרון, מדובר בממצאים נמוכים יחסית. עם זאת, המומחית הוסיפה (במהלך חקירה נגדית), כי כשיש שימוש בסם יש עלייה מהירה מאוד של החומר הפעיל בדם אשר מגיע למוח וישפיע על המשתמש, ואז יש ירידה גבוהה בדם הבאה לידי ביטוי בשאריות או ריכוזים נמוכים שנמדדים, כך שצריך לקחת בחשבון ששעתיים - שלוש לפני נטילת הדגימה ייתכן והריכוז היה הרבה יותר גבוה (עמ' 67 לפרוטוקול, שורות 1 - 6).
63. לא הובאה כל חוות-דעת מצד ההגנה לעניין הימצאות סם מסוג קנאבוס בדמו של הנאשם, ובנוסף יאמר כבר, כי הנאשם מסר גרסאות סותרות ועדות לא אמינה בנושא זה, כפי שיפורט להלן, כך שהימצאות סם מסוג קנאבוס והשפעות הסם על הנהג (כפי שאלו תועדו בת/54) הוכחו מעבר לספק סביר.
64. באשר לשימוש באלכוהול בעת התאונה, הרי שעל-פי חוות-הדעת ת/42, נמצא בדגימת הדם שנלקחה מהנאשם 106 mg% אלכוהול. לפי סעיף 54ב(א) לפקודת התעבורה יחד עם סעיף 169א' לתקנות התעבורה, אדם נחשב "שיכור" כאשר נמצא מעל 50% אלכוהול בדמו, כך שבגופו של הנאשם נמצאה יותר מפי שתיים מהכמות המותרת. לא הוגשה כל חוות-דעת מטעם ההגנה המבססת את טענתה לפיה לא ניתן לדעת האם בשעת נטילת הדגימה האלכוהול היה בעלייה ולמעשה הנאשם צרך פחות אלכוהול ממה שהתגלה בבדיקה. מומחיות התביעה לא אישרו תזה זו של ההגנה בהעדר נתונים רלבנטיים, והמומחית ד"ר שריקי אף הוסיפה, כי אותה עלייה וירידה של האלכוהול בדם מתרחשת בטווח של שעות ולא ימים (פרוטוקול עמ' 64, שורה 29; כל זאת בזיקה לגרסת הנאשם, אליה אתייחס עמוד 15

בהמשך, לפיה הוא שתה אלכוהול יום או יומיים לפני התאונה).

65. לאור האמור לעיל, עומדת בעינה החזקה שנקבעה בסעיף 64ב' (א) לפקודת התעבורה לפיה, חזקה כי הדגימה משקפת את אחוז האלכוהול בדם 3 שעות אחורה כל עוד לא הוכח אחרת. כאמור, חרף הצהרת הסניגור כי בכוונתו להביא מומחה לעניין הסמים והאלכוהול, לא הוגשה כל חוות-דעת מומחה בעניין, וממילא לא נשמעה כל עדות סותרת.

66. לכל אלו יש להוסיף את עדותו האמינה של רפאל סימן-טוב, אשר כזכור העיד כי נדף מהנאשם ריח של אלכוהול מהפה, בזמן שהעד עמד ממש בסמוך אליו (ראו בפס' 22 ו- 25 לעיל).

67. עיון בתעודות הרפואיות של הנאשם מבית-החולים (ת/70, ת/71 - אשר הוגשו בהסכמה) מעלה, כי הרופא שטיפל בנאשם תיעד כי הנאשם מצוי היה במצב ישנוני, מעורפל, דיבור מבולבל וריח עז של אלכוהול יוצא מפיו.

68. לסיכום נקודה זו ייאמר, כי עדי התביעה המומחים וראיות נוספות מבססים את האמור בכתב-האישום לפיו הנאשם נהג בשכרות, לאחר שבדמו נמצא קנאבוס וכן ריכוז אלכוהול מעל למותר.

פרשת הגנה

עדות הנאשם

69. הנאשם העיד בישיבת יום 17.9.20. בחקירה ראשית הכחיש כי נסע באור אדום וטען, שכשעצר ברמזור הראשון שהיה במרחק 100 או 150 מטר מהרמזור נושא הדיון, היה גל ירוק והוא פשוט המשיך בנסיעה. הוסיף, כי הוא נוהג בזהירות במשך 40 שנה ואין סיכוי שעבר באור אדום. לטענתו, הרכב הפרטי הגיע ופגע בו "כמו טיל" (עמ' 85 לפרוטוקול, שורות 15-18).

70. באשר לשימוש באלכוהול וסמים העיד, כי עבר גמילה מאלכוהול בשנת 2007 ומאז לא שתה. עם זאת, יום או יומיים לפני התאונה, בזמן שעבד בחנות שלו, ייתכן ושתה בירה או שתיים. הוסיף, כי מישהו הדליק סיגריה והוא לקח "שתי סחיבות", אך הוא אינו מעשן סמים (שם, שורות 20-24).

71. בחקירה נגדית אישר הנאשם, כי ישן היטב בלילה שקדם לתאונה, אכל שלוש ארוחות ביום התאונה אך לא שתה אלכוהול - אלא בקבוק מים בדרך (שם, שורות 30-32; עמ' 86 לפרוטוקול, שורות 4-6). בהמשך, עומת עם גרסאותיו המשתנות בחקירות ובשימוע פסילת רשיון, ואישר כי בתחילה

מסר כי לא שתה, כי ייתכן והריח של האלכוהול היה מהבקבוקים שנמצאו ברכב שלו, ולבסוף, לאחר שעומת עם הממצא לפיו נמצא אלכוהול בדמו מסר שייתכן ושתה בירה או שתיים יום לפני התאונה. הנאשם הוסיף: **"אבל אני לא נקרא שתיין. ביום התאונה אני לא נגעתי באלכוהול"** (פרוטוקול עמ' 89, שורה 23). הנאשם נשאל מדוע שינה את גרסתו לאחר שהחוקר הראה לו את תוצאות המעבדה, והוא השיב שהאלכוהול מחזיק בדם שלושה שבועות, הוא מכיר את השפעות האלכוהול מאחר ועבר גמילה והוסיף: **"התכוונתי שלא שתיתי ולפני יומיים שתיתי בירה או שתיים אבל זה לא נקרא שאני שותה"** (שם, שורות 26-27).

72. כשעומת עם עדותו של רפאל סימן טוב ועם עדויות הרופאים באשר לריח האלכוהול שנדף ממנו העיד, כי הרכב שלו מלא ארגזים ריקים של בירה - הוא בעל חנות מינימרקט והתכוון להחזיר אותם. בזמן התאונה, טען, אחד הארגזים התהפך, ועל כן האלכוהול התפזר ברכב (פרוטוקול עמ' 91, שורות 10 - 13). בהמשך העדות אף הוסיף, כי היו לו מעל 40 ארגזים בירה, ובתאונה הם התהפכו: **"... היה גם עלי אלכוהול וכל הגוף שלי היה ריח של בירה"** (שם, שורות 25-26).

73. עוד עומת עם גרסתו במשטרה לפיה, מסר שאינו מעשן סמים ושלא עישן לפני התאונה אלא לפני יותר משנה, ואילו בחקירה ראשית מסר שיום לפני התאונה משהו עישן לידו והוא לקח כמה "סחיבות". הנאשם השיב: **"לא זוכר, יום או יומיים או שלושה. עישן סיגריה ואולי לקחתי סחיבה או שתי סחיבות, כמו סיגריה"** (עמ' 92 לפרוטוקול, שורות 11-14). מבחינתו, אין המדובר ב"עישון", ועל כן לא מסר זאת במשטרה. הוא הסביר: **"כי זה נכון אמרתי, אני לא מעשן. זה לא אומר שלקחתי סחיבה או שתיים שאני נרקומן. יש לי ילדים, יש לי 16 נכדים, אני דואג להם ואני אחראי על כל המשפחה שלהם ובגלל זה אני לא מעשן סמים ולא שותה אלכוהול"** (עמ' 93 לפרוטוקול, שורות 1-3).

74. הנאשם אישר, כי הצומת היה מואר, לא היה דבר שהפריע בראיית הדרך, צומת לפני כן חיכה באור אדום עד שהתחלף בירוק, ופשוט המשיך בנסיעה וראה אור ירוק לאורך כל הדרך (פרוטוקול עמ' 86, שורות 13-23), כשאז לפתע הרכב הפרטי פגע בו. הנאשם עומת עם צילומי הנזקים של הרכבים שערך הבוחן וייס השוללים גרסה זו, אך הוא חזר על כך שהוא נהג זהיר, והרכב שלו הסתובב בשל עוצמת הפגיעה. הוסיף, כי הוא עצמו ראה את סרטון האבטחה, ולא ניתן לראות שהיה לו רמזור אדום (עמ' 88 לפרוטוקול, שורות 7-9).

75. כשעומת עם האמור בהודעתו במשטרה חזר על גרסתו לפיה, היו שני כלי רכב שעצרו בפנייה שמאלה, רכב המנוחה הגיע מאחורי אותם שני כלי רכב שעצרו בצומת, עקף אותם ופנה שמאלה. כן מסר, כי האנשים שהיו בשני כלי הרכב ירדו לעזור לו, פתחו את דלת רכבו והושיטו לו יד, אמרו לו כי אינו אשם - אך אין לו את פרטיהם (פרוטוקול עמ' 87, שורות 19 - 29; עמ' 89 לפרוטוקול, שורות 2-4).

76. סקירת הודעותיו של הנאשם במשטרה מעלה, כי הוא לא היה עקבי בנקודות מהותיות השנויות במחלוקת, ובצדק ב"כ המאשימה עימת אותו עם התכנים הרלבנטיים במהלך עדותו בבית-המשפט.

77. בהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 22.3.18 בשעה 23:16 (ת/א) מסר הנאשם את גרסתו לפיה אינו שותה אלכוהול, הוא עצר ברמזור לפני התאונה, וכשהתחלף נסע באור ירוק, הסתכל קדימה וראה שגם הרמזור הבא היה ירוק. הוסיף, כי כשהמשיך בנסיעה, ראה שני רכבים מצד שמאל שהיו צריכים לפנות שמאלה והם עצרו, פתאום הגיע רכב ועקף אותם, נכנס שמאלה, והרכב הזה נכנס בו מקדימה ואף סובב אותו במהירות. שני הנהגים ניגשו אליו ואמרו לו שהוא לא אשם, ושהרכב השני עבר במהירות ושמע שנאמר שהיו שיכורים (שורות 14 - 17), אך לא היו לו את הפרטים של שני הגברים שדיבר איתם (שורה 71). הנאשם אישר, שהרמזורים במקום עבדו "במאה אחוז" (שורה 36), וחזר על כך שישנן מצלמות בזירת התאונה שיכולות לאשר את גרסתו.

הנאשם נשאל אם שתה משקה אלכוהולי סמוך לתאונה, והוא השיב שבכלל לא (שורה 81).

עוד נשאל מתי שתה אלכוהול בפעם האחרונה, והשיב: **"אני לא שותה בכלל אלכוהול"** (שורה 83). הוסיף, כי שתה בפעם האחרונה ביום 5.10.07, ומאז לא נוגע באלכוהול בכלל (שורות 85 - 89).

78. ביום 25.3.18 בשעה 9:54, נערך לנאשם שימוע על פסילה מנהלית של רישיון הנהיגה (ת/55), שם שב ומסר כי אינו שותה כלל אלכוהול מאז נגמל בשנת 2007, וכן חזר על השתלשלות התאונה כפי שמסר בחקירתו הראשונה.

79. הנאשם מסר את הודעתו השניה ביום 29.4.18 בשעה 9:21 (ת/2), כשהוא נחקר על-ידי הבוחן וייס. הנאשם חזר על השתלשלות האירועים, ושוב הכחיש כי השתמש באלכוהול או בסמים לפני או בעת התאונה. הוסיף, כי גלגל סיגריה של מריחואנה לפני יותר משנה, ואינו מעשן (שורה 66). הנאשם עומת עם הנתון לפיו נמצא בדמו אלכוהול בערך של 106 מיליגרם, ערך שגבוה מהמותר, והוא השיב: **"אולי הרכב שלי היה מלא אלכוהול, יש בקבוקים ריקים וארגזים של העבודה"** (שורה 112). שוב נשאל כיצד נמצאה כמות כה גבוהה של אלכוהול בדמו, והפעם השיב: **"לא יודע. אני לא שתיתי. אולי שתיתי בירה שתיים יום לפני זה"** (שורה 116). התבקש לפרט על שתיית האלכוהול שבעקבותיה נמצא ריכוז גבוה בדמו, והסביר: **"אני שתיתי בירה או שתי בירות בחנות בבת ים יום לפני זה. בירה קרלסברג, גודל חצי ליטר כל אחד"** (שורה 118). הנאשם נשאל אם ריכוז האלכוהול בדמו הוא משתי הבירות מהיום שקדם לתאונה, והוא השיב: **"כן. אולי היה ריח בבגדים שלי. אולי נשפך"** (שורה 128).

80. במסגרת חקירה זו, הנאשם עומת עם סרטון האבטחה מחברת "טבע". לבסוף, אף הודה שהבחין באור האדום שהוא, לגישת הבוחן וייס, הרמזור בכיוון הנסיעה שלו (שורות 160 - 163), אך הכחיש לאורך החקירה כי עבר באדום. נשאל מדוע נהג לאחר שתיית אלכוהול, והשיב: **"שתיתי יום קודם בלילה ולמחרת נסעתי לעבודה"** (שורה 202).

81. לסיכום עדות הנאשם אומר, כי במהלך עדותו בבית-המשפט הנאשם הותיר רושם שלילי ביותר, של אדם שאינו מוסר עדות אמת. התרשמות זו עלתה בבירור מהאופן המוגזם שבו תיאר את התאונה - ובעיקר מתשובותיו המתפתלות והלא עקביות בכל הקשור לשתיית אלכוהול והשימוש בסמים, ולטעמי הדברים ברורים.

82. התרשמות זו עולה בקנה אחד עם בחינת תכני העדות והגרסאות שמסר במהלך חקירתו, המעלים כי טענותיו אינן מצויות בהלימה לחומר הראיות.

כך למשל, ניסה הנאשם באופן לא אמין לייחס אשם לנהגת הרכב הפרטי בכך שטען, שרכב המנוחה הוא זה שפגע בו. טיעון זה אינו נכון בעליל, ואף לא הועמד במחלוקת על-ידי ההגנה במהלך המשפט, לאור עדות הבוחן ודו"ח הבוחן, תמונות התאמת נזקים (דיסק ת/32), ואף לאור אישור מומחה ההגנה (פרוטוקול עמ' 108 שורה 14).

הנאשם ניסה באופן לא אמין גם להעצים את "אשמת" הנהגת של הרכב הפרטי בכך שחזר וטען כאילו הרכב הפרטי נסע "כמו טיל", וזאת בניגוד לכל ראייה בתיק.

נראה, שהנאשם אף המציא גרסה הקשורה לשני כלי הרכב שעמדו בפניה שמאלה - גרסה שאין לה כל אחיזה בסרטון, ואף הפליג בסיפור על שני הנהגים שסייעו לו ואמרו לו כי אינו אשם - כשכמובן אין בידיו פרטים של אותם אנשים. יתרה מכך, גרסה זו אינה עומדת בקנה אחד עם המתועד בסרטון, שם נראה הנאשם (במונה 01:12) פותח את דלת רכבו לבדו ויוצא ממנו בטרם הגיעו עוברים ושבים למקום.

הסוגיה המובהקת שבה בלט הדפוס השקרי של עדותו נוגעת, כאמור, לגרסאותיו המשתנות באשר לשימוש ואי-שימוש באלכוהול וסמים. בתחילה הכחיש הכחשה גורפת כי שתה אלכוהול מאז נגמל ב - 2007 וכן שימוש בסמים; רק לאחר שעומת עם נתוני בדיקת הדם טען, לפתע, גרסה מגומגמת לפיה שתה כמות מינורית של בירה ערב לפני התאונה וכן עישן מספר "סחיבות" של מריחואנה. כמובן, שגרסה זו אינה עומדת בהלימה לנתוני המעבדה, לעדות של רפאל סימן טוב אשר הריח ממנו ריח של אלכוהול, ולתעודות הרפואיות - המעלים כולם בבירור, כי הנאשם משקר בנקודה זו וכי הוא נהג בשכרות.

מומחה ההגנה - אינג' גדי וייסמן

83. מטעם ההגנה, הגיש אינג' וייסמן חוות-דעת (שהוכנה לצורך גישור - נ/4), חוות-דעת משלימה (נ/6) וכן מצגת (ככלי עזר בלבד - נ/5). חוות-הדעת נועדו על-מנת לבסס את התיזה לפיה לא ניתן לראות בסרטון רמזור אדום ככיוון נסיעת הנאשם, ורמזור הולכי הרגל שרואים בבירור בסרטון (ת/32) הוא בעצם ב ולא רמזור a, כפי שניתח הבוחן וייס (ראו לעיל, בעיקר בפסקה 57). כפועל יוצא, בהתאם לתכנית הרמזורים הנאשם נסע בירוק, והמנוחה וקרן לוי "גנבו" את הרמזור.

84. אינג' וייסמן הוא איש מקצוע מנוסה, אשר בין השאר שירת במשטרה 1974-1983, משנת

1977 בתפקיד מהנדס התנועה המחוזי במחוז הצפוני של המשטרה, ומשנת 1988 יועץ בטיחות בדרכים, חקירת ושחזור תאונות דרכים. הוא מעיד רבות בבתי-המשפט, וב"כ המאשימה פירט בסיכומיו מספר החלטות בהן נמתחה ביקורת על חוות-דעת שמסר (ראו עמ' 19 בסיכומי ב"כ המאשימה).

85. אומר כבר, כי לטעמי אינג' וייסמן, על אף שהוא איש מקצוע מנוסה מאד, נפל למספר טעויות קונספטואליות, ביקר מהלכי חקירה ואף התייחס לדברי עדים שלא לצורך, ולבסוף גיבש חוות-דעת מאולצת, לטעמי, על-מנת שתהיה תואמת לגרסתו הלא אמינה של הנאשם. בסופו של יום, אני מעדיפה את עדותו המקיפה והיסודית של הבוחן וייס, אשר היה ער לכל פעולות החקירה, ניתח את העדויות באופן אובייקטיבי, הקדיש עשרות שעות עבודה לסרטון האבטחה - ואף יצא לזירה ותיעד אותה בשעות הרלבנטיות תוך שהוא מצלם נקודות עוגן מרכזיות מזווית הצילום של מצלמת האבטחה.

86. בחוות-הדעת 4/נ, ציין אינג' וייסמן, כי ביקר ביום התאונה ביום 3.10.18 באור יום, וכן בחושך ביום 5.11.19.

בהמשך, התייחס לתמונה שהוציא הבוחן מתוך הסרטון (צילום 1), המסומנת 68, בשניה 00:57, לפיה הבוחן הצביע על אור שלדעתו הוא אדום, הרמזור הרחוק של הנאשם. מומחה ההגנה כתב שהוא חולק על קביעת הבוחן, ולדעתו טועה בקביעה זו (פסקה ט' לחוות-הדעת). עוד הוציא הבוחן את צילום 2, בו נראים הרמזורים בכיוון נסיעת הנאשם (פסקה י'). לדעתו של אינג' וייסמן, מתוך הצילומים 1 ו-2, ניתן לקבוע כי האור עליו מצביע הבוחן בצילום 1 (מתוך סרטון האבטחה) כאור של רמזור הנאשם, אינו אור שמקורו בפנס הרמזור, שכן בצילום 2 (של הצומת מכיוון נסיעת הנאשם), ניתן לראות שפנס הרמזור הרחוק נמוך ומוצב על אותו עמוד של רמזור הולכי הרגל. לכן קביעת הבוחן בת/21 (דו"ח הצפייה), כי ניתן להבחין בעדשת הרמזור הנדלקת באדום בכיוון נסיעת הנאשם - בטעות יסודה (פסקה י"א).

87. אינג' וייסמן תוקף את הסתמכותו של הבוחן על העדה קרן לוי, מפרט את תוכן העדות בחוות-דעתו וכותב, כי היא אינה תואמת את הדברים הברורים שניתן לראות בסרטון. על כן, תמוה בעיניו שהבוחן לא התייחס לסתירה מהותית זו (פסקאות י"ב - י"ד).

88. עוד התייחס לכך, שתכנית הרמזור המצורפת אינה מאושרת על-ידי מפקח על התעבורה כנדרש (פסקה ט"ו), וכן ביקר את עבודת בוחן, אשר לא נתן דעתו להשפעת הגלאים על תכנית הרמזור. העדר בדיקה זו מעלה ספק בכך שהנאשם נכנס לצומת כ - 29 שניות לאחר שהרמזור השתנה לאדום כנטען על-ידי התביעה (פסקה ט"ו - י"ח). עוד ביקר את העובדה, שהבוחן לא נתן דעתו להשפעת הגלאים על תכנית הרמזור, כאשר השפעה זו גם היא מעלה ספק בכך שהנאשם נכנס לצומת באור אדום (פסקה ט"ז - י"ח).

89. בחוות-דעתו, קובע אינג' וייסמן, שהבוחן טעה בקביעותיו תוך שהסתמך על אור שלדעתו של הבוחן הוא אור פנס רמזור משהו בגוון אדום. מסקנה זו שגויה, לדעתו מהמתואר בצילום 3 לחוות-דעתו

- שצולם לאור יום, וכן מצילום 5, שלדעתו מצביע על כך, שהתייחסות הבוחן לאור הנמצא מימין לתמרור "האט" אינה נכונה. לדעתו של המומחה, עיון בצילום 1 (שהוצא מסרטון האבטחה) והשוואה עם צילומים שנערכו באור יום של הצומת, מביא למסקנה הברורה כי הפנס עליו מסתמך הבוחן, שהוא גבוה מעל פנס הולכי הרגל ובצד האחר של התמרור, אינו פנס רמזור כלל, אלא ייתכן אור זר אחר שאינו שייך לצומת המרומזר.

90. המומחה ציין, שצפה פעמים רבות בסרטון האבטחה, ובמקביל יצא לשטח בלילה וביום. לדעתו, היה על הבוחן להתייחס אל סרטון האבטחה גם ביום, על-מנת לקבוע מה הוא מקור האור האדום.

91. לבסוף, היפנה המומחה אל סרטון האבטחה, והתייחס לרמזור הולכי הרגל כאל רמזור b ולפיו ניתח את הזמנים, כאשר מסקנתו היא, כי השוואה בין הסרטון אל מול תכנית הרמזורים, יכולה לקבוע כי סביר שהרכב הפרטי נסע באדום בעת שלהולכי הרגל (ברמזור b) היה גם אדום.

92. מכל האמור לעיל, מסכם המומחה, כי לא ניתן לקבוע שהנאשם נסע כאשר בכיוון נסיעתו דלק אור אדום, וזאת בהתבסס על האור בפינה העליונה של סרטון האבטחה. השוואה בין הסרטון למצב בשטח בעת התאונה ומיקום הפנסים, מביאה למסקנה כי האור שבפינה העליונה ימנית אינו אור שמקורו בפנס רמזור כלשהו.

93. בחוות-הדעת המשלימה מיום 30.8.20 (נ/6), צוין כי ביקר פעם נוספת במקום ביום 26.8.20.

במסמך זה הוסיף, כי אשר לתכנית הרמזורים, בהנחה כי השעון הראה את השעה הנכונה ואת היום הנכון בשבוע, אכן תכנית מספר 4 פעלה בעת התאונה. מאחר והשעון לא נבדק כלל חודש לפני התאונה, לא ניתן לשלול כי למעשה התכנית עליה הסתמך הבוחן היא לא התכנית אשר פעלה בעת התאונה. הוסיף, כי לבית-המשפט הוגשו שני מסמכים על "הודעה על תקינות הרמזור בעת התאונה", וקיימים הבדלים בין שני המסמכים. במסמך שהוגש ע"י אי.פ.י.אי. חשמל ובקרה נרשם כי לא נבדק אם הצומת מופעל ע"י גלאים, ובטופס השני החתום ע"י מנורה איזו אהרון בע"מ נרשם כי הצומת מופעל ע"י גלאים אך אלה לא נבדקו לתקינותם. עפ"י הטפסים אשר מיועדים לקבוע את תקינות מערכת הרמזורים, לא נבדק שום דבר לתקינות הרמזור, כולל שעון המערכת שיש לו חשיבות רבה בהפעלת הרמזור.

94. המומחה ראה לנכון לערוך בדיקה נוספת לפי עדותו של ע.ת.6 (ככל הנראה המדובר ברפאל סימן-טוב, אך המומחה לא רשם את שם העד), אשר העיד בבית-המשפט כי ראה את הרמזור הגבוה דולק בירוק ממרחק של כ- 500 מטרים (עמ' 58 לפרוטוקול). בהמשך לעדות זו, ביקר המומחה בצומת התאונה בכיוון נסיעת העד, צילם את מערכת הרמזורים בכיוון הנסיעה ומצא כי הרמזור הגבוה הוא הרמזור לנסיעה ישר ולא שמאלה כטענתו בעדות. מכאן ניתן להסיק כי העד ראה אור ירוק ממרחק בפנסים המיועדים לנסיעה ישר ולא שמאלה, ולכן לא ניתן ללמוד דבר לגבי האור שדלק בפנסי הרמזור בכיוון הרכב המעורב.

95. כן ציין, שנסע בכיוון נסיעת הנאשם, מצומת נווה ימין לצומת התאונה. צומת נווה ימין נמצאת במרחק של כ- 180 מטרים לפני צומת התאונה, ולפי התכניות שהוגשו לבית-המשפט, צומת זה מחובר בגל ירוק לצומת התאונה. לכן, לא סביר כי הנאשם נסע באדום בצומת התאונה, ונסע כך בשני הצמתים גם יחד.
96. בעדותו בבית-המשפט, חזר המומחה על עיקרי חוות-דעתו, תוך שהדגים את הדברים על גבי סרטון האבטחה, תכנית הרמזורים והמצגת שהכין.
97. כאשר ביקר את קביעת הבוחן לגבי הרמזור האדום, שאלתי את אינג' וייסמן - על רקע עדותו של הבוחן על אודות חשיבות הצילום בלילה - מדוע הוא עצמו לא צילם בלילה, והוא השיב שאינו יודע (עמ' 96 לפרוטוקול, שורה 29). עוד בחקירה נגדית אישר, כי לא צילם מאותו הגובה של מצלמת האבטחה, אלא צילם מגובה רגיל, ממפלס המדרכה (עמ' 100 לפרוטוקול, שורות 5-8). אינג' וייסמן אף אישר, כי יש חשיבות לצילום מגובה המצלמה, ל"עין המצלמה", ובהמשך אישר שזווית הצילום משנה את מיקום הרמזורים לעומת תמרור תן זכות קדימה (שורות 25-27), נתון אשר הוא מהותי למחלוקת אם מה שנראה בסרטון הוא רמזור אדום בכיוון נסיעת הנאשם, אם לאו, כטענת ההגנה. חרף האמור, עמד על התזה שלו, שבסרטון האבטחה נראה רמזור a ולא רמזור a, כטענת המאשימה, ולשאלתי עמד על כך שהבוחן הוא שטעה ברמזורים (פרוטוקול עמ' 103, שורות 23-24).
98. גם באשר לאורן בנדר טען מומחה ההגנה שהוא טעה, וכי תכנית הרמזורים מחייבת אישור מפקח תעבורה - ולתמיכה בטענה זו, היפנה לתכניות רמזור עירוניות ולא של נתיבי ישראל (נספחים א' ו - ב' לחוות-הדעת נ/6).
99. עוד העיד בחקירה נגדית, כי בחוות-דעתו לא התכוון להסיק מסקנות באשר למהימנות עדים, אך לדעתו היה על הבוחן לנתח את עדותה של קרן לוי ולהתייחס לסתירות בעדותה (פרוטוקול עמ' 108, שורות 1 - 7). לעומת זאת, כשנשאל מדוע הוא עצמו לא התייחס לסתירות באמרות הנאשם השיב, שהוא בכלל לא מתייחס לעדותו, אלא בוחן את הממצאים ורואה אם הם מתאימים (שם, שורות 9 - 13).
100. כאמור, מומחה ההגנה הוא איש מקצוע מנוסה, אך במקרה זה אינני מקבלת את חוות-דעתו, ומעדיפה בבירור את עדות הבוחן וייס ומסקנותיו, המשתלבות עם מכלול הראיות.
101. הצדק עם ב"כ המאשימה, כי אינג' וייסמן התייחס לנתונים באופן מגמתי, ברר את העובדות שנוחות לו, נטל לעצמו את החירות להטיל דופי בעדי תביעה ובמהימנותם (לרבות של עדי ראיה), השמיע ביקורת לא במקומה כלפי הבוחן וייס - ולעומת זאת, לגרסאות הנאשם כלל לא התייחס. התרשמתי באופן כללי, שלא ניתן לסמוך על חוות-דעתו של מומחה ההגנה, כשניכר הנסיון לכפות הנחות עובדתיות שאינן מבוססות כלל על המציאות.

102. לכך יש להוסיף כשל מרכזי והוא, שמומחה ההגנה תיעד את הצומת בדרך לא נכונה, אשר גרמה לעיוות תיעוד הזירה. מומחה ההגנה תיעד את הזירה תוך צילום ממפלס המדרכה ובאור יום - כשהוא עצמו הסכים לכך, שקיימת חשיבות לתעד את הזירה לפי "עין המצלמה", כפי שעשה הבוחן וייס. לא היתה כל תשובה בפיו מדוע לא צילם בלילה, על-מנת שניתן יהיה לתעד את הזירה ואת האורות כפי שאלו נראו בשעת התאונה - כפי שעשה הבוחן וייס. למומחה ההגנה היה ידוע היטב, ששאלת זווית הצילום והתאורה היא קריטית ומהותית, שכן טענת המאשימה היא, שהמצלמה של חברת "טבע", שנמצאת בגובה, מתעדת את הרמזור בכיוון הנאשם מעל השלט שמסתיר אותו. הבוחן העיד על כך מפורשות, והוא לא נשאל ולו שאלה אחת בנושא בחקירה נגדית.

103. בנוסף, המומחה התבלבל בין רמזור הולכי הרגל ב ולרמזור הולכי הרגל a, כשל נוסף אשר אינו מבסס את הניתוח שערך של סרטון האבטחה בזיקה לתכנית הרמזורים. המומחה הסתמך לעניין זה על עדות הבוחן, אך הבוחן העיד ותיעד במפורש, כי אחת מנקודות העוגן היא רמזור הולכי הרגל הרחוק של מעבר החצייה הרחוק בצומת, בקצה הדרום-מזרחי בצומת, והוא מצוי במעבר המצוי במסלול הנסיעה מכיוון כפר-סבא לכיוון טייבה - דהיינו מדרום לצפון (ראו, למשל, בת/20) - כאשר המדובר ברמזור a ולא ברמזור b (ראו בקצה השמאלי התחתון בת/87 הסרוק לעיל). התובע הטיח בעד נתונים אלו, בנוסף לסימני דרך נוספים שנראים בסרטון, אך הוא הסתפק בהכחשה סתמית שבסרטון האבטחה לא רואים את רמזור a (פרוטוקול עמ' 102, שורות 15 - 28).

104. בסופו של יום, אם כן, מעבר להתרשמותי כי אינג' וייסמן גיבש חוות-דעת מגמתית, הרי שלצורך כתיבתה, הוא נטל לעצמו את החירות להתייחס לסתירות בעדי ראיה כפשוטם, התעלם לחלוטין מהבעייתיות בגרסת הנאשם, תיעד את הצומת בעת הלא נכונה (ביום ולא בלילה), שלא מהזווית הנכונה ושלא מהגובה המתאים. בנוסף, הוא פירש באופן מוטעה את דברי הבוחן באשר לנקודת עוגן מהותית להבנת תכנית הרמזורים וסרטון האבטחה (רמזור הולכי הרגל a). אינג' רואה לנכון להרחיב באשר למה שנטען כחסר טכני לגבי תכנית הרמזורים, מאחר שכל אמירותיו של העד לעניין זה לא התבססו כלל על ראיות, ובסופו של יום גם הוא הסתמך על אותה תכנית רמזורים כנגדה טען. בנוסף, אני מעדיפה בביור את עדויות עדי התביעה הרלבנטיים, אשר תכנית הרמזורים הוגשו באמצעותם וכפי שנדון לעיל, לא היתה כל תקלה במערכת הרמזורים או הגלאים בעת התאונה.

105. לסיכום פרשת ההגנה אני קובעת, כי עדותו הבלתי אמינה של הנאשם, אשר שיקר בנקודות מהותיות - לרבות באשר לשימוש באלכוהול ובסמים בסמוך לתאונה, רק חיזקה את המערך הסדור של ראיות התביעה. לאור הכשלים שמצאתי בחוות-דעת מומחה ההגנה, ולאחר שקבעתי כי יש להעדיף את עדות הבוחן ואת מסקנותיו, הרי שאין בה כדי לעורר כל ספק סביר או לתמוך בגרסתו הבלתי אמינה של הנאשם.

סיכום

106. התביעה הצליחה להוכיח את כל האמור בכתב-האישום באמצעות מערך ראיתי סדור וקוהרנטי,

הכולל עדויות ראייה, סרטון אבטחה שתיעד את התאונה, תכנית רמזורים המצויה בהלימה לראיות, ועדות בוחן ומסקנותיו המבוססות כדבעי באמצעות עבודה יסודית ומקצועית שערך. לכל אלו יש להוסיף את שקרי הנאשם, ומתקבלת תמונה ברורה של נאשם, אשר נהג בשכרות - לאחר שנמצא בדמו סמים ואלכוהול, ועבר באור אדום 29 שניות (!!!) לאחר שהרמזור הפך לאדום. הנאשם גרם לתאונה טראגית, שבמהלכה נהרגה נופר רווח ז"ל, וארבעת חבריה סבלו מפציעות קשות המתוארות בכתב-האישום.

107. הנאשם הועמד לדין בביצוע עבירה של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, שהעונש שקבוע בצידה היה 20 שנות מאסר. מאז הגשת כתב-האישום, נכנס לתוקף תיקון 137 לחוק העונשין, כאשר לטענת ב"כ המאשימה אם היה מבצע את העבירה כיום, היה עומד לדין בעבירה של המתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג' לחוק העונשין, שעונשה המירבי הוא 12 שנות מאסר. התובע הבהיר, כי ככל שהנאשם יורשע, העונש שתבקש התביעה בכל מקרה לא יחרוג מהעונש המירבי של 12 שנות מאסר. ההגנה לא טענה דבר לעניין זה.

108. ההלכה הפסוקה ברורה לעניין זה: מי שנוהג בכלי רכב כשהוא שיכור וגורם אגב הנהיגה למותו של אדם, מוחזק כמי שהיה מודע לעובדת נהיגתו ברכב כשהוא שיכור, לרבות לסיכונים הכרוכים בנהיגתו בשל שכרותו ולאפשרות הממשית שיגרום בשל כך לפגיעה בגופו של אחר (לרבות למותו), כשהוא מגלה "פזיזות" כלפי אפשרות זו, והטוען ששכרותו לא הולידה אצלו פזיזות כאמור כלפי אותה תוצאה - עליו הראייה (ראו: ע"פ 140/98 אליהו חוג'ה נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 225, 238 [1998]; ע"פ 7066/13 ערן אלמליח נגד מדינת ישראל [22.12.15], פסקה 77).

109. לאור כל האמור לעיל, לאחר שהתביעה הוכיחה את כל העובדות המיוחסות לו בכתב-האישום מעבר לספק סביר, כאשר הנאשם נהג בהשפעת אלכוהול וסמים ועבר באור אדום 29 שניות לאחר שהרמזור הפך לאדום, המדובר ביסוד נפשי שהוא למצער של קלות דעת, ועל כן עתירת המדינה להרשיע אותו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב-האישום מתקבלת במלואה.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.